

— Колю, почакай още малко, — извика му тя и влѣзе въ кжщи. Върна се, като носѣше дълбока похлупена паница.

— На, рече му тя, — отнеси тази чиния дома си. Въ нея има супичка за Маринка. Дай на майка си още и тѣзи пари. Кажй й, че й предплащамъ и за другата сжбота, да има съ какво да посрещнете Великдена.

Колю скри грижливо паритѣ въ джеба си и понесе супената чиния. Дома майка му го прегърна отъ радостъ, като видѣ, какво е припечелило доброто й дете. Нахраниха Маринка и още до вечерѣта купиха цѣроветѣ.

Срещу Великденъ Маринка бѣше почти здрава. Майка имъ се приготви да посрещнатъ весело празника. А на възкресение, щомъ зазвъниха църковнитѣ камбани, тя прегърна дветѣ си мили дечица, плачеше и се смѣеше едновременно и говорѣше имъ:

— Христосъ възкресе, деца! Честитъ Великденъ. Дано даде Господъ, все така да се обичате и да си помагате презъ цѣлъ животъ, както Коленцето ни помогна тази година!

Георги Райчевъ

МАЙЧИНА ПѢСЕНЬ

Майчица рожба галена
отъ сънь я сладъкъ будѣше:
— Стани ми, стани, детенце,
излѣзъ навънка по двори,
че заранъ Пролѣтъ раздава
на всички радостъ и здраве.
Виждъ, Слънчо златенъ какъ грѣе
отъ свойтѣ златни палати!
Далеченъ пѣтъ е преминалъ
и пакъ е рано тукъ стигналъ.
Я чуй, какъ птичка мѣнина
крѣшна е пѣсень извила
на дърво китно, зелено! —
и тя е рано ранила...
Стани ми, синко, да бждешъ
винаги пѣргавъ катъ птичка,
да станешъ юнакъ катъ Слънча!
И стана дете радостно,
излѣзе навънъ по двори:
птичка му пѣсень закърши,
а Слънчо кротко съ лжчи си
по косица го помилва
и го по лице цѣлуна.

Н. Илиевъ